

Azonosító: ART09 2011 01 31

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

Csak egy pillanatra térek rá a „GasztroArt”-ra, hogy sajnálatomat fejezzem ki, amiért nem sikerült igazira az újévi lencse. A betegségem miatt nem mertem megkóstolni, nehogy valami baci kerüljön a levesbe. Akkor ettem, amikor már mindenki evett és megállapítottam, hogy bizony, bizony „Nem áz igázi!” Nem kell válaszolni! Köszönöm, hogy megettétek.

2011. január 6. csütörtök

Yasmina Reza: Az öldöklés istene, Vígszínház

[illegible]

	Vignázinhaz 1136 Budapest, Szent István tér 11. tel.: 06 1 320 2340 www.vignazinaz.hu	2011. január 6. cstűrtők 19 ora	 40485H569
Az öldöklés istene			
ERKÉLY PÁHOLY JOBB 1. SZÁM	4 	3 500 Ft	Vignázinhaz 2011. január 6. 19 00 Az öldöklés istene Erkély páholy Jobb 1. szám 3 500 Ft
Fizetéshez 1136 Budapest Ferencváros 11. Békéscsaba 1046(077) 2-41 Bajnokcsarnok – Lászlófalva			
SZJA / SZEDISA / ÁFA 20% 10,00 EUR 10,00 EUR 10,00 EUR 10,00 EUR			

Jó darab, hálás szerepek, négy kiváló színész, elég jó rendezés (néha egy kicsit leült a darab), óriási siker, ez volt ma este a Vígszínházban. (Bemutató 8-án lesz.) Korábban a Férjem: Mit fog művelni ez a kis nyafka a Vígszínházzal? Mostanra felülírta a véleményét és egyre többet járunk abba a színházba, ahová korábban nem. „Nincs nézhető darabjuk!” Amióta az Eszenyi az igazgató, járunk a Vígbe, és a Pestibe (Pl: Mikve). Egyre több a jó (Víg)SZÍNHÁZ. De, amint azt már korábban írtam nekem nagyon tetszett a Tejesember, amit az Eszenyi rendezett, igaz nem volt hatalmas újítás, de megcsinálta a színpadon a filmet, ami nagyon nagy dolog. Ennyi ember mozgatni, énekelni, táncolni és technikailag kivitelezni, szóval szuper volt. Imi nem volt velem! Vissza a mai darabra: Az első oldalpáholyban ültünk, ahonnan nem lehetett a színpad közepét látni, ezért nem tudom, hogy milyen volt szemből a díszlet. (Ezzel szemben két lépésről láttam a Kern Andrást.) Ez a díszlet nekem tetszett,

pedig nem volt más, mint hatalmas, kulissza méretre felnagyított emberi bőr. Ha azt gondoljátok, hogy gusztustalan, lehet, de a darabban is voltak gusztustalan jelenetek. Érdekes módon nem borzadtam el, szóval összeillett a darab és a díszlet. Hiszen éppen arról (is) volt szó, hogy az ember néha kifordul magából, kiadja magát, akarva, akaratlanul, ha pedig így „felnagyul” a lény, miért ne „nagyulhatna” fel a bőre is a lényével együtt. Nézzétek meg!

Fontos technikai info: Ha valaki autóval megy a színházba, akkor: korán menjen, mert alig van hely, 20 óráig kell parkoló díjat fizetni és 400.- Ft/óra a díj! Vegyetek páholyba jegyet, ott van fogas, meg lehet spórolni a ruhatárat, abból kijön a parkolási díj! (Ha-ha-ha!)

2011. 01.13. csütörtök

Leonard Gershe: A pillangók szabadok, Thália Színház Új Stúdió

LEONARD GERSHE
A PILLANGÓK SZABADOK

Mi történik, ha egy húszéves fiú, aki együtt él híres és gazdag édesanyjával egy elegáns kertvárosi világban, szeretne megszabadulni nyomasztó érzelmi függőségétől és úgy dönt, beköltözik a nyüzsgő világvárosba, New Yorkba, és megpróbál önállóan boldogulni?

Mi történik, ha egy fiatal lány – aki egy férjhezmenés-mániás anyával és több mostohaapával Los Angelesben él – úgy dönt, kibérli egy legfelső emeleti kopott kis lakást álmai városában, New Yorkban, és színésznő lesz?

Mi történik, ha a két fiatal véletlenül szomszédos lakásba kerül?

Mi történik, ha éppen elfogy a kávé?

Mi történik, ha a két lakás haidan egy volt, és most csak eltorlaszolt, ideiglenesen bezárt ajtó választja el őket?

Mi történik, ha ezt az ajtót kinyitják?

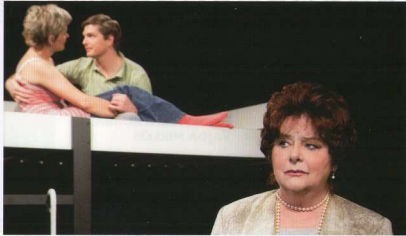
Mi történik, ha két magányos, sebzett fiatalember egy forró nyári délelőtti véletlenül találkozik?

Mi történik?

Van esélyük a boldogságra?

Van esélyük az életre?

Van esélyük?

LEONARD GERSHE
A PILLANGÓK SZABADOK

MRS. BAKER: BÉRES ILONA
JILL TANNER: MARJAI VIRÁG
DON BAKER: OZSGYÁNI MIHÁLY

ZENE: ZSÁGER VARGA ÁKOS
JELMEZ: PAPP JÁNÓ
DÍSZLET: DEBRECZENI BORBÁLA
FORDÍTOTTA: VAJDA MIKLÓS
RENDEZTE: SZARKA JÁNOS

Az előadás időtartama: 100 perc. 1 szünettel
Thália Színház 1065 Budapest, Nagymező u. 22-24.
Telefon: 061331.0500 www.thalia.hu

Szeretem látni, nézni (pláne közelelről) a régi „nagy öregeket”. Lehet, hogy azért mert kárörvendő vagyok és megállapíthatom, hogy bizony-bizony a csodaszép Timea is így megöregedett? Lehet! De nem, mégsem, alig vártam, hogy a Béres Ilona végre színpadra lépjen, azután megtörtént. Belépett a színpadi ajtón (a lehető legrosszabb pillanatban) a fiú főszereplő, a fia felsikított: Mami! és sötét. Szünet következett, hatásos jelenet volt. A többit nem mesélem el, mert hátha megnézik és nem szeretném lelőni a poént. Régen nem fordult velem elő, de most igen, megkönnyeztem egy jelenetet, éppen a Béres Ica jelenetét. Régi színésznek szóló instrukció: „Ne te sírjál, sirass!” Csodálom is érte a színészeket, hogy hasonló

jelenetben nem bőgik el magukat! Hát ezt tette velem a Béres Ica. És gondolhatok bármit jól néz ki, pedig már majdnem 70 éves.

Ide kívánczik egy réges-régi színházi élményem (-nyünk). Nem sokkal azután, hogy megnyitott a Várszínház, annak előcsarnokában rendeztek meg egy színdarabot a Dajka Margit főszereplésével. Az akkor még egészen kicsi Istvánt azzal a felkiáltással vittük el megnézni a darabot, hogy: Ezt a színésznőt látnod kell, mert nemsokára meghal és sokat veszítenél, ha nem láttad volna őt játszani „élőben”. Ment a TV-ben egy sorozat Holle anyó, aki minden reggel megrázta a párnáját és esett a hó a Földön.” *„A havazás kemény munka. Szókkelj fel és hoppanj le. Szálljon a sok hópihe. Előre-hátra, hó borul a világra. Miért van az, hogy az egyik helyen havazik, a másikon esik? Mert ez a világ rendje. Rázzuk csak oda a havat, ahol szükséges. Erdőre, mezőre, földre. Hogy aztán majd kenyeret adjon.”*

Szóval mesesorozat volt Dajka Margit főszereplésével, amit nézett az István. A Várszínházi darab címe: Pokoli disznótor. (Nem éppen gyerekek való darab volt!) A Dajka Margit, természetesen, hatalmasat játszott, igaz, hogy utána még kb. 10 évig élt, de én mégis, akkor láttam utoljára színpadon, emlékezetes előadás volt. Ennyit a „nagy öregekről”.

2011. 01.15. szombat

Anthony Shaffer: Ördöglakat, Thália Színház

Újra a Thália Színház csak most a nagyszínpad, nem a stúdió. Ördöglakat. Ismertem, láttam már vagy olvastam, nem emlékszem, krimi avagy bűnügyi játék. Előrebocsátom, hogy nem szeretem a krimiket. Elég sok rémes történet történik az életben, még akkor halálra idegesítem magam az olvasmányomban illetőleg a „szórakozásomban” is? Ráadásul nagyon ritka az olyan krimi, amelyben ne lenne valami logikai bukfenc, ebben a darabban is van egy hülyeség, amelyből az érintett szereplő megtudhatná, hogy át van vágva, de átsiklik felette a cselekmény. (Hogy kerül az ing és a gaty a szekrénybe?) Ezt sem részletezem tovább hátha valaki megnézi. Az előadás a Madách Színház produkciója csak a Tháliában adják elő, mert a körüli színházban állandóan musical megy. Ez azért fontos, mert a díszlet alig fér el a Thália színpadán, de azért jól meg van oldva, csak egy kicsit túllóg a színpadon kívülre. Nem kár ilyen hatalmas díszletet létrehozni? Ami egyébként nagyon szép, látványos, igaznak tűnő, későbbiekben kiderül, hogy funkcionálisan játékos. És akkor essen szó a Gálovölgyi Jánosról. Egyik korábbi ART levelemben már írtam, hogy rutinból játszik. Erre az alakítására vonatkozóan is leírhatnám ugyan azt. Színészi

játékból, akkor tud valamit megmutatni, amikor éppen vesztes helyzetben van. Gálvölgyi a saját maga által felállított skatulyákat játssza. Van neki sikeres, nagymenő, sajnálatra méltó, kereskedő, ügyeskedő stb. doboza, amelyet csak kinyit és játssza. Ebben a darabban: nagymenő magabiztos és ennek az ellenkezője dobozokat nyitotta ki, de azokat sem teljesen. Sajnos és kár. Nagy Sándor a futottak még kategóriába sorolhatnám, bárki el tudná játszani ezt a szerepet, ami olyan jó szerep, hogy alig-alig lehet elrontani. Nem az Ő hibája, hanem a rendezőé (Szirtes Tamás) egy bizonyos jelenetben túljátszatta vele a szerepét. Továbbá meg kell állapítanom, hogy a fiatal színészeket nem tanítják meg az egyetemen érthetően beszélni, hangokat kiejteni (Szegény Montágh Imre forog a sírjában!) Gálvölgyi azonban szépen beszél, Őt lehet hallani és érteni is.

Óriási siker volt, ováció, hatalmas, elég sokáig tartó taps, szégyelltem magam, hogy „nem voltam annyira oda”!

2011. 01. 18. kedd

Ezen a napon megnéztem egy filmet a TV-ben, véletlenül akadtam rá és ott ragadtam! Hatalmas alakítások, színész óriásokkal.

Retur Színes, magyar filmdráma, 85 perc, 1996

rendező: Palásthy György
orgatókönyvíró: Palásthy György
zeneszerző: Hollós Máté
operatőr: Illés György
vágó: Losonci Teri

szereplő(k):
Lohinszky Loránd (Lukács)
Agárdy Gábor (Károlyi)
Sinkovits Imre (Tanár)
Bárdy György (Bozsó)
Gera Zoltán (Nagypapa)
Lázár Kati (Rózi)
Kibédi Ervin (Szikszai)

Elhangzott a filmben (természetesen sok más bölcsesség mellett) két mondat, ami nagyon tetszett nekem:

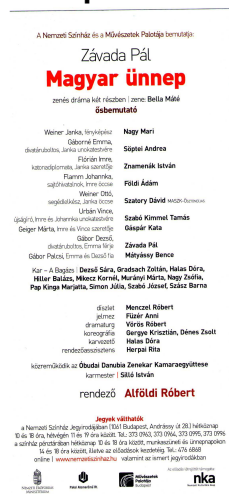
Egyik: Aerodinamikailag teljes képtelenség, a dongó fizikai adottságait tekintve, (dagadt teste, kicsi szárnya), hogy repüljön, de a dongó ezt nem tudja és vidáman repül.

Másik: Mire vannak úgy oda a fiatalok magukkal, hiszen fiatalnak lenni nem kunszt, öregnek lenni az igen, 70 évesnek lenni, az már valami, odáig el is kell jutni!

Öt 70 éven felüli hajléktalan férni este felszáll egy vonatra, ami jó messzire megy és reggelre ér vissza. Ingyen utaznak, meleg van, lehet tisztálkodni és WC-re menni, aki pedig véletlenül nem hajléktalan az jó társaságra talál.....

2011. 01. 29. szombat

Závada Pál: Magyar ünnep

Ez volt az a darab, ami miatt kitört a (újabb) balhé az Alföldi Róbert körül, mert Románia nemzeti ünnepén akarta bemutatni a darabot a MÜPÁ-ban, miközben a románoknak kölcsön adta a Nemzeti Színház a román ünnepségre, amely nap egybeesett Erdély elcsatolásával stb., stb. A vége az lett, hogy a MÜPA nem

vállalta a bemutatót, de az Alföldi (már nincs több veszíteni valója) egy hónapos csúszással bemutatta a Nemzeti Színház pincéjében.

Kezdődött azzal, hogy a Biblia évében, 2008-ban a Nemzeti Színház meghívásos pályázatot írt ki: a főigazgató, Alföldi Róbert fölkért tíz kortárs író, hogy írjanak színdarabot egy-egy parancsolat alapján. Ebből határidőre nyolc készült el, így Nyolc parancsolat lett a projekt neve.

A Nemzeti Színház Gobbi Hilda Színpadán került bemutatásra a Závada Pál által írt darab. Závada Pál az éppen elkészült Idegen testünk című regényét írta át az 5. parancsolat szellemében „Az Úr napját szenteld meg”.

Azt hiszem, hogy ez a darab nem fog a kedvenceim közé tartozni. Vajon miért?

Túl sok nekem, nem tudtam követni a szereplőket, hogy ki, kinek a kicsodája, ki mikor melyik oldalon áll, az idők folyamán ki kivé változik? A darab 1940 és 1946 között játszódik. Tényleg megfordul a világ ebben (nem csak!) az időszakban a szereplők körül, zajlik a történelem. Mindezt egy család életére vetítve látjuk. A családban, mint a klinikai ló esetében, minden, minden történelmi szempontból „hátrányos helyzetű” ember előfordul. És hogy még nagyobb legyen a kavarási, mindegyikből „félíg” az. Így azután akad, aki magyarosította nevét, aki áttért, aki bűjtatott, és akit bűjtattak.

De nem csak a szereplőkből volt túl sok nekem, hanem a történelmi eseményekből is, a hirtelen történelmi változásokból, a „mindenki üldöz mindenkit”-ből. Átérezni annak a felelőségét, hogy tudhat-e jól dönteni valaki ilyen történelmi helyzetben, magára vagy pláne a kis családjára vonatkozóan helyesen? Persze utólag könnyű látni, de akkor.....!

És igyekezhet valamennyi szereplő, állhat ide, vagy oda, alig maradnak életben a háború után, aki életben maradt, arra sem várt semmi jó, ha (látszólag) mégis, akkor mára már tudjuk, hogy Ő sem állt jó oldalra.

Egyébként nekem már az is probléma, hogy valamelyik oldalra kell állni, középút nincs? Ettől lesz a „kisember” köpönyeg forgató, hiszen minden rendszerben meg akar élni és jól akar élni, de nekünk ehhez mindig valahová tartozni kell?

És a zsidózás! Kiver a veríték, amikor a színpadon kellemes, fülbemászó, ritmusos nótában a zsidóság külső jellemzőit ismertetve, szólítják fel nem zsidó embertársainkat, a zsidó ember felismerésére! Hiába mondja az Uram, hogy ez egy karikatúra, bohózat, a drámai helyzetet feloldó, de a történelmi helyzetet ismertető nóta. Az egész darab a tényleges történelmi helyzet ismertetése, nem kis célzással arra, hogy ismét e felé rohanunk. És szól arról, hogy ismerd fel a múltban a jelent! Lehet, lehet, de nekem ez sok(k), túl sok !

Ami a darab kivitelezését illeti: Tudjuk, hogy eredetileg a MÜPA Fesztivál Színpadára készült a darab. Ahol természetesen helye van a zenekarnak, az egyszerű díszletnek és van helye a színészeknek. Nem így a Gobbi Hilda Színpadon. Így azután a zenekar az „égbe” került a karmester pedig egy hatalmas létra tetejére. (Biztonságtechnika szempontjainak megfelelő hatalmas, stabil létra foglalja el a színpad közepét!) Ezen kívül 3 asztal, ami hol ágy, hol színpadi dobogó, hol ténylegesen asztal, továbbá székek (szereplők cipelik ki és be a székek szerepei szerint) alkották a díszletet. Valamint egy nagy fal, sok ajtóval, ami lehetőséget nyújt a ki és berohangászásra, szinte megmondja, hogy honnan jövünk, hová távozzunk éppen, mint a görög drámákban a kórus. Nekem tetszett, bár az apácák a fejdíszükkel együtt alig fértek át az ajtókon, de hát „szűk itt a hely”.

Rendezés: Alföldi munkája, jellemző is az Alföldire. Bár szokásától eltérően, nem meztelen férfiakat szerepeltetett, hanem meztelen nőt (a nagyon csinos Gáspár Katát fizikailag kínos jelenetben a partnerével együtt, sajnáltam őket)! Azért két, csinos fenekű fiút, transzvesztitaként, szőke parókával, belerendezett a darabba.

Kimaradhattak volna? Igen! Iminek a rendezés nem tetszett, nekem pedig az a véleményem, hogy kevesebb több lett volna. Feleslegesek voltak a nóták, lehet nóta csak nem ilyen időhúzó.

Szerintem a dramaturg a legnagyobb felelősség ebben a darabban, kellett volna tudni nem-et mondani, húzni kellett volna a darabból.

Túl hosszúvá nyúlt a darabra vonatkozó ismertetésem, bocsánat!

Mégis szeretném megosztani Veletek egy „élményemet”! Azt hiszem kinőttem a „dodzsem” játékból és utálok azt a helyzetet, hogy úgy kell a színházban „megküzdeni” a helyért, mintha a Vidám Parkban egy dodzsemet szeretnék szerezni. Ráadásul ebben az esetben, (legnagyobb csodálkozásomra) egy pasi alig észrevehetően a jobb kezének fejével szabályosan félretaszított!

Más: Daniel Cohn-Bendit strassburgi hozzászólása

DCB hozzászólása közben

Orbán Viktor EP soros elnöki minőségében elmondott strassburgi programismertetője után az Európai Zöldek nevében elhangzott hozzászólás, melyet az 1968-as nyugat-európai diáklázadások egykori vezére mondott el az Európa Parlamentben:

"Elnök Úr, először is egy dolog, hogy mindnyájunknak tisztázzuk. A Zöldek, és én személyesen is, szeretjük Magyarországot. Sírtam, amikor Magyarország 1954-ben elvesztette a VB-t. Az első tüntetésem 1956-ban volt a bátyámmal, a budapesti szovjet beavatkozás ellen. Sok értelmiségi, sok író csatlakozott hozzánk ezekben az évben.

Orbán Viktor mellett voltam, amikor a kommunista diktatúra ellen harcolt a nyolcvanas évek végétől 91-ig. Orbán Viktor mellett voltam, amikor azt kérte, hogy az Európai Liberális Pártból zárják ki Jörg Haider pártját. Ez egy olyan Viktor Orbán volt, aki számomra tiszteletreméltó politikus volt. Most, Orbán Viktor, Ön úton van afelé, hogy egy európai Chavezzé váljon, egy populáris nacionalistává, aki nem érti a demokrácia lényegét és struktúráját.

És mondok Önnek egy egyszerű dolgot, Orbán Úr. A kiegyensúlyozott tájékoztatás nem létezik. Azt gondolja, hogy Mr. Nixon a Watergate-ügy tájékoztatását kiegyensúlyozottnak találta?! Nyilván nem. És mit gondol, hogy Mr. Bush kiegyensúlyozottnak találta a tájékoztatást az Abu Graibh ügyről?! Egészen biztosan nem. Ismer-e egyetlen fontos politikai ügyet, ahol a tájékoztatás kiegyensúlyozott volt? Például, vajon ismer-e valakit, aki kiegyensúlyozottnak tartotta a kutatásokat Berlusconi életéről, politikájáról?! Bizonyára nem. A tájékoztatásnak bosszantania kell a politikát. És minket is, és ez néha rosszul esik.

És ez az Orbán úr, amiért az Ön törvénye ma nem felel meg az EU értékeinek. Azt mondja Orbán úr, hogy egy erős Európát akar. Egy erős Európának hitelesnek kell lennie. Hogy lehetünk hitelesek, ha elfogadunk egy olyan törvényt, amelyet kritizálni fogunk Lukasenkonál és Kínánál? Ők is kiegyensúlyozott tájékoztatást akarnak!

Felfogja-e Orbán úr, hogy mi, az EU a totalitarizmus ellen születünk meg?! A demokrácia, a szabadság alapja pedig egyszerűen a vélemény szabadság. Egyetlen demokrácia sem halt még meg a túl nagy szabadság miatt. A demokráciák a szabadság elfojtásakor halnak meg. Ezt azelőtt tudta, térjen vissza azokhoz a gondolatokhoz!

Már csak egy dolgot mondok Orbán úr, és befejezem. Ha a világon a kereszténységért akar harcolni, Önnel vagyunk. Máig arról álmodom, hogy Ön a Tunéziai forradalmat éljenezze, amely ugyanaz a forradalom, mint amit Ön is átélt: felszabadítani egy diktatúrát. Nem talált egyetlen szót sem a tunéziaiaknak.

A világ keresztényeiért Önnel vagyunk, remélem Ön is velünk lesz a világ diktatúráinak megfékezésében. Legyen szó Fehéroroszországról, Tunéziáról, Algériáról, Egyiptomról, Kínáról, Oroszországról. Ezek a közös értékeink, amelyeket együtt kell megvédenünk."

2011. január 19.

2011. 01. 30 vasárnap

Érdekességek és rendkívüli dolgok:

1.) Teljesen véletlenül hallottam a rádióban egy műsort, ami tökéletesen beleillett az este látott színdarab témájába. (Székelyek és más népek telepítése az elüldözött svábok helyére: „Éreztem, hogy valami nem stimmel itt, mert még meleg volt a fazékban a leves, ahová minket hoztak!”)

„Kegyetlen történelmi forgószínpad volt ez!”

2.) Ma reggel olvastam az Interneten, hogy tegnap este 18:45-kor 38 másodpercig tartó 4,8-es földrengés volt Mo-n! A Kisfiam mondta, hogy rászólt a Flórára, hogy ne rugdossa a kanapét, de a Flóra lába mozdulatlan volt. Akkor a Nóra: „Földrengés van, mozog a könyvespolc!”

Mi pedig a Nemzeti Színház pincéjében semmit nem vettünk észre, úgy tűnik jól meg van építve, ronda, de stabil! *Magyarországi viszonylatban nagynak számító földrengés volt szombat este. A rengést rengeteg helyen észlelték az országban, néhány ház megsérült, Budapesten panelházakat, hidakat, aluljárókat ellenőriznek. Senki sem sérült meg. A rengés után utórengések is várhatók, egy szeizmológus szerint vasárnap reggelig több kisebb utórengés is volt.*

Hát ezek után a Kislányom nem mondhatja többet:

“Mindazonáltal földrengés nem volt még!”

3.) Aki járt valaha Kunadacson és érdekli a tanya további sorsa az nézze meg a www.vitamintorna.hu című Home Page-t.
(Fotógaléria – Tovább – Fábián lovas-tanya)

4.) **„Ne mássz tovább, elfogyott a rúd!”** Nagy hülyeség, de nekem tetszik, a Kossuth Rádióban hallottam.

5.) Szántónak: **MINDEN TEKINTETBEN** Nagyon jó ez a plakát felfigyeltél rá? Mintha a Tibi bácsi készítette volna. Az utcán, feketén-fehéren, nagyban, nagyon tetszik!

Mindenkinek üdv
2011 január 30.

Muzsay Ibolyka Lavínia